

Werk

Titel: Emendationes ad Libanii declamationes nuper editas

Autor: Foerster, Richardus

Ort: Berlin

Jahr: 1875

PURL: https://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?509862098_0009|log52

Kontakt/Contact

Digizeitschriften e.V.
SUB Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen

✉ info@digizeitschriften.de

EMENDATIONES AD LIBANII DECLAMATIONES NUPER EDITAS.

Quod Hertleinius (H.), L. Spengelius (S.), O. Heinius de Libanii declamationibus nuper a me primū editis (huius voluminis pag. 29 sq.) benevole mecum communicaverunt, causa mihi fuit, ut eas retractarem, itaque illorum meaque opera factum esse puto, ut haut paucis locis verba rhetoris emendatiora existerent.

p. 29, 8 οὗτος] οὗτοσὶ H.

l. 9 sq. ὥστε παρ' οἷς οὐδ' ὁποίας ἐστὶν ἔγνωσται γῆς verba, ut et ab Ioanne Siceliota et in codice Parisino tradita sunt, nunc ne ῥητορικῶς quidem de Cephalo, Atheniensibus notissimo rhetore, ferri posse ratus, postquam Spengelius scribi potuisse censens παρ' οἷς οὐδ' ὁποίας τινὸς ἔγνωσται, τῆς ὡς ἄριστος οἶεσθαι τεύξεσθαι δωρεᾶς emendationis viam praemunivit, ita corrigi posse credo: ὥστε παρ' οἷς οὐδ' ὁποιοῦς ἐστὶν ἔγνωσται, τῆς μεγίστης ὡς ἄριστος οἶεσθαι τεύξεσθαι δωρεᾶς. Conferas et quod mox (lin. 19) de Cephalo dicitur: τοῦ μηδὲ κριθέντος ὅπως ζῆ καὶ πεπολίτευται et quod paulo infra (39, 7) δωρεὰν δὲ τὴν μεγίστην οἴσεται;

l. 11 τελευταῖος] τελευταῖον

l. 11 ἐπεὶ μηδεμιᾶς αἰτίας ἔχει λοιπῆς cum H. mutandum erit in ἐπεὶ μηδεμίαν αἰτίαν ἔχει λοιπὴν

l. 13 πρώτοις cum H. mutandum censeo in προτέροις

l. 22 ἦκει γοῦν εἰς τὴν περὶ τούτου κρίσιν]. Pro τούτου praestat scribere αὐτοῦ, ut 33, 9 μίαν οὐκ ἔχει παρασχέσθαι περὶ αὐτοῦ κρίσιν.

l. 28 ἀκρίτως cum H. mutaverim in ἀκρίτω, ut nunc etiam apud Demosthenem or. XVII § 3 legitur τοὺς δὲ τυραννομένους ἀκρίτους ἐστὶν ὁρᾶν ἀπολλυμένους.

- p. 30 l. 10 εἶναι delendum censet H., iure ut mihi videtur.
 l. 26 ἡγοίμην] ἡγούμην
 l. 27 αὐτόν] τοῦτον?
 l. 29 τετύχηκε] τετυχήκει
- p. 31, l. 3 καθαρεύειν cum H. corrigo in καθαρεύων, ut p. 42, 16.
 l. 7 ἔχον] ἔχει H.
 l. 9 ταῦτα] τότε H. Ego praefero τηρῖκαῦτα
 l. 18 καὶ ante πρὸς χάριν delendum et ante πολιτεύεται ponendum censeo.
 l. 20 οὗτος in αὐτός mutandum erit cum S. Idem, quod ego in ἄδειαν (cf. p. 32, 8 τῷ ἄδεει) mutavi ἀθάνατος retinere vult ut quo rhetor facete nunquam supplicio affectum significaverit, id quod nunc probaverim.
 l. 25 τὰ δὲ καὶ διὰ μέσου] αἰρεῖται τὰ διὰ μέσου? H. In mentem venit ἴσταται διὰ μέσου (cf. p. 65, 1 ἐν μέσῳ ἴσταται) vel ἐπαινεί τὰ διὰ μέσου.
 l. 26 post μένει fortiter interpungendum et l. 27 pro γεγραμμένος accus. γεγραμμένας scribendum et post οἴκοθεν inserendum esse duco φέρεται, ut Xen. Cyr. I, 2, 8 φέρονται δὲ οἴκοθεν σῖτον μὲν ἄρτον
 l. 28 ἀντιλέγη] et sensui et verbis quae sequuntur ὑποκρούση et προίδηται melius convenit ἀντιλέξη.
 p. 32 l. 3 βούλει cum H. delendum duco, ut e falsa repetitione antecedentis vocabuli πόλει vel ex explicatione verbi ὑπομένεις ortum.
 l. 12 μνησικακήσει et γράψεται scribendum, l. 13 ἀντεγκάλει futurum retinendum est.
 l. 13 et in nota κατ' corrigas in κατ'
 l. 14 εἶτα, pro quo αὐτός scripsi, S. retinere vult.
 p. 33 l. 15 οὐχ delendum est cum H., ut enuntiatio rel. οὗ τὸν τρόπον αἰὲ — μεμαθήκατε ad ἔμοῦ referatur.
 l. 32 corrige τὰφανές, item p. 34, 10 τὰφανῆ.
 p. 34 l. 8 ἐκεῖνα τούτων cum H. glossematis loco habeo.
 l. 11 et 13 εἰ H. in εἴτε corrigendum censet.
 l. 21 ante ἔδοξα sententia flagitat ὑμῖν, quod post εἰπεῖν facile excidere poterat.
 ὅπουπερ, quod posui pro ὅποιπερ — id enim, non quod quispiam ex adnotatione parum accurata concludat, ὅποι in

Parisino est — cum iam ἐν ἑτέρῃ πόλει antecesserit, vi carere
O. Heinio monente ὅτου πέρι propono. ἤν recte se habet.

29 συνηγόρει S.

p. 35, 7 εἰ recte abesse iubet H.

15 πάντων] πάντως

23 εἰδέναι abesse velim coll. 36, 3 τὸ μηδὲν ἀγνοῆσαι
τῶν ἀναγκαίων

24 εἴ τις] ὅστις?

30 corrige πάντ'

p. 36, 6 θανμαστός exulare iubet H; certe eo quo nunc est loco
ferri nequit, nisi quid excidissee sumitur. Num ἀνδρείας
θανμαστός δ' M.?

7 corrigas ἀντῷ

19 θιγεῖν] θίγοιμι?

p. 37, 2 corrigas τάλῃθῃ

9 corrigas προσετιμήσατε

23 verba τιμῆς ἂν ἔτυχον a me suppleta, ut τιμωρίας
haberet unde penderet, ableganda et post τιμωρίας infinitivum
τυχεῖν inserendum duco. (cf. Plat. Gorg. p. 472 D. Dem. or.
p. 254, 7.)

25 αὐτὸς ut e falsa repetitione vocis antecedentis οὗτος
ortum delendum mihi videtur.

p. 38, 6 καὶ quod delendum censet H., necessarium duco, quia
hoc reliquum esse dicit Aristophon, ut etiam Cephalum expe-
riatur accusatorem.

7 τῶν ἡττωμένων nunc mutaverim in τῶν ἡττημένων.
Pro οὗτοι e Parisino οἱ recipiendum fuisse recte monuit S.

8 ἀκούσας quod praebet Parisinus in ἀρχούσας mutaveram
αἰτίας ἀρχούσας συμφορεῖν hoc loco significare putans: cri-
minum numerum idoneum colligere, at sensus postulat locutionem
similem ei quae sequitur ὀνειδῶν ὀνόματα. Itaque nunc post-
quam S. praeivit coniectura οὐκ οὔσας, scribendum puto δοκού-
σας (quae videntur crimina, cum non sint) coll. 48, 16 τὰς
δοκούσας αἰτίας διακρούσασθαι.

1. 18 τοσούτοις, quod dubitanter posui, recipiendum dicit S.

22 colon post κατηγορήσαν errore in textum venit.

23 οὕς rectius quam ego H. ante οὐκ ἡδυνήθησαν interponit.

p. 39, 20 ὅλον Ἀριστείδην pro insitiis habet O. Heinio.
Vereor ne maiorem locus labem contraxerit.

- 21 πληροῦται in κληροῦται mutandum censet H.
 26 ἀλογί defenditur similibus ut ἀμισθί. ἀλόγως H.
 32 πρῶτα] πρῶτον
- p. 40, 1 ἂν ὀνομάζητε] ἀντονομάζεστε H. et S.
 10 διὰ βίου δέ] ἀιδίους δέ retinendum censet S. In nota pro δ'] corrigas δέ]
 15 corrigas φῆς
 17 verba νῆ Ἀία usque ad Σόλωνι Cephali sunt habenda. αἰτῶ in αὐτῶν vertendum censet H.
 18 οὕτως quod Parisinus pro οὗτος οὐχ praebet, H. recte tuetur.
 20 errore post πεπολιτευμένων punctum pro signo interrogationis positum est.
 τινας cum H. in τινὰ mutandum.
 21 pro γε quod P. praebet γὰρ requiritur aequè atque in enuntiato sequenti δευτέρα γὰρ ἢ διὰ χειροτονίας. Item
 27 γε in γὰρ mutandum duco.
- p. 41, 22 pro ἐμοὶ καὶ cum H. καὶ μοι reponendum
 περιέστι in πρόσσεστι mutandum.
 28 οὐκ ὀλίγας quod dubitanter posui recipiendum dicit S. ἀπέφυγε τίς; e Parisino recipiendum censet O. Heinius.
- p. 42, 9 τούτῳ nunc tueor probante H.
 14 κάλλιον in μᾶλλον vertendum et εἶναι, ut e linea sequenti falso positum, delendum duco.
 17 εἰς ante ἀσφάλειαν inserere vult H., quod ego abesse posse puto secundum ea quae L. Herbstius Philol. XXIV p. 677 sq. exposuit.
 22 τὰ exulare iubet H., ego in ἄλλα vertendum crediderim.
 32 αἶ] ὅτι?
 34 corrigas φησιν
- p. 43, 3 ἄριστοι tuetur Heinius.
 8 θεοὶ sensu privum ratus H. in ὅσοι mutandum coniecit ita ut cum ἡττηθέντες participio coniungeretur aequè atque locis a L. Dindorfio ad Xen. Hell. VI, 1, 10 ed. Ox. congestis. Ego rhetorem cogitasse puto de causis quae a diis in Areopago oratae imprimisque de ea quam Eumenides contra Orestem perdidisse crederentur, cuius ipse Cephalus p. 59, 8 καίτοι δωρεὰν

οὐκ ᾔτησαν, οὐδ' ὁ τοῦ Ἀγαμέμνονος θεὰς νενικηκώς
mentionem facit.

20 post κεκρατηκέναι comma ponendum et καὶ cum H.
delendum.

23 λέγοντες dubito cum H. num inserendum sit hoc loco
ut p. 44, 29; 52, 18; 57, 4 et 23.

24 γ' οὐκ] γοῦν retinendum monet Heinius.

26 δουλείας] καὶ δουλείας

27 χεῖρας ἐκείνας] τὰς χεῖρας ἐκείνας H. Cum sequatur
καὶ πόδας δραμόντας, praeferas ἐκεῖ (i. e. ἐν Μαραθῶνι)
pro ἐκείνας, ad enuntiatum relativum referendum?

28 ἐπαγγελλόντων] ἐπαγγελούντων.

p. 44, 1 ἰσχυσεν recte pro glossemate habet H.

6 δοὺς cum H. in ἀποδοὺς mutare praestat comparanti p. 54,

16 Θρασύβουλον τὸν ἀποδόντα τίῃ δῆμῳ τοὺς νόμους

25 πάντα ὑπονοοῦσι] τοῖς πάνθ' ὑπονοοῦσι

p. 45, 5 τὸ] τήν?

9 post κλαίοντα participium εἰσκαλέσαντα coll. p. 56, 33
cum H. inserendum est.

10 οὐκ delendum aut ὀλιγάκις vel simile adverbium in-
serendum.

12 εἴτ'] τι H.

15 γε] γὰρ

21 παρέρρομεν] παρέρρημα

30 corrige τὰφανῇ

In nota critica l. 7 ante P. εἰς τε excidit: δὲ]

p. 46, 8 φίλους οὐκ] Num οὐκ delendum et φίλοι scribendum?

25 παρετίθεις H. secundum Cobetum Mnemos. IX, 372 sq.

p. 47, 9 ἰωμένους] ἱατρευομένους ut p. 61, 17.

14 corrigas φῆς

24 corrigas τιμιώτερον

εἰκῇ] εἰκαίον?

p. 48, 26 ὄντος δὲ καὶ] τοῦ ὄντος δ' εἰ?

28 comma post φόβοις delendum et colon post παραπλησίον
in comma mutandum.

p. 49, 1 colon post αἰτίας cum commate mutandum.

13 τιμωρίας, ἀλλ' οὐδὲ H. pro insiticiis habet.

14 ἄλλως delendum

18 πᾶσι, τισὶ] πᾶσιν τισί? H.

- 21 corrigas μηδ'
- 22 ὅ] τούτῳ
- p. 50, 17 ὥσπερ εἰ] praefero ὥσπερ εἰ
- 22 corrigas βελτίονά μου
- 28 colon in comma vertendum.
- p. 51, 3 νῆ] μὰ H.
- 7 corrigas ἔδοξας;
- 9 πάντα] πάντως?
- 12 corrige τᾶμικτα
- 13 γούν] γὰρ νῦν
- 26 corrigas ἀναρρήσεως;
- 31 ἐρεῖ] ἐκεῖ? H. Ego nunc delendum aut in ἀεὶ mutandum duco.
- in nota l. 1 corrige: *secundum*
- p. 52, 18 καὶ secundum melius aberit. In nota φῆς scribendum erat.
- 25 θήσετε] οἰκείαν requirit quod H. coniecit θήσεται.
- p. 53, 1 καίπερ ἐχρῆν S. Ego nunc scripserim καθάπερ εἰ χρῆν
- 4 ὅτι] ὅστις H.
- 7 μηδὲ] μήτις H., at τὸ μὴ λαβεῖν τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων maius est quam τὸ οὐχ ἔλεῖν.
- 8 τῶν ψήφων exulare iubet S.
- 20 καὶ delendum
- ἀντιθεῖς] ἀντιθες, ut 61, 31 et colon post βίον ponendum, nisi quid post hoc excidit.
- p. 54, 26 μόνος] ἐννόμως?
- p. 55, 1 φασιν] φησιν H.
- εἰ δ' ἔδει] praefero nunc cum H. εἰ δὲ δεῖ
- 22 corrigas φθονοῖ;
- 30 τοιαῦτα] καὶ αὕτη
- p. 56, 3 πεπολίτευται, πρώτη δὲ] πᾶσι πολιτεύεται πρώτη
- 5 πολιτείαν. οὐχ ἦτις ἀνυχήματ' ἂν εἶχεν] πολιτείαν οὐχ ἦτις ἀνυχήματ' εἶχεν συνεχεῖς et' post μνησ. cum S. ponendum.
- 11 μικροῦ] καὶ μικροῦ
- p. 57, 8 καθυφιέμενα] antecedenti ἐνδόσιμα melius conveniat καθυφρέσιμα, vocabulum sane novum, sed recte derivatum e καθύφρεις ut ἐφρέσιμος ex ἔφρεις. Neque huic coniecturae non favet quod Pollux VIII, 143 inter verba ad δίκην καθυφρέσεως pertinentia etiam κατηγορεῖν ἐνδόσιμα protulit.

10 τοὺς] τινας?

16 κατηγορήσαντας quod Parisinus praebet retinendum duco, ut quo Cephalus se defendat, coll. l. 23 πῶς ἂν ἔπεισα τοὺς μὴ φανέντας;

22 in καταβαλόντες, quod Parisinus habet, fortasse latet παρακαταβαλόντες i. e. ἐγγύην καταβαλόντες V. Meier et Schoem. de lit. Att. p. 617 sq. et Steigerthal de vi et usu παρακαταβολῆς, Cellis 1832 p. 3.

31 χρηστότητος] θρασύτητος? H. Mihi videntur verba ἴν' οὕτω φῶ indicare Cephalum e sensu adversarii loqui gloriati p. 30, 4 τῶν Ἀθηναίων οὐκ ἔστιν ὅστις οὐκ ἐψηφίσατο χρηστὸν εἶναι πολίτην ἐμέ.

p. 58, 1 post ἀναιτίους quod hoc loco significat eos qui accusare noliunt comma ponendum

7 ἂν quod Parisinus praebet et tuetur H. non video quomodo defendi possit.

8 ἤμᾱς ὁμοίως ἐκατέρω] ὑμᾱς ὁμοίους ἐκατέρω H. Fortasse solum ἐκατέρω in ἐκάτερον mutandum.

συνίστησιν] συνέστησεν

28 καινὸν] κοινὸν H. ego nunc scribendum duco ἱκανὸν.

34 τοῦ κριθέντος ἀρετῇ] genetivum τῆς ἀρετῆς requiri vidit H. τῆς τοῦ κριθέντος ἀρετῆς coniciens, quod probo, nisi quod facilius erroris originem explicari posse credo, si rhetorem scripsisse sumitur τοῦ κριθέντος τῆς ἀρετῆς

p. 59, 3 corrige ὁ

16 corrige ἐναργέστατ'

20 corrige αἰσχιστ'

30 πᾶσι] παισὶ emendat H., cui favet quod l. 32 βίους in codice Parisino in παῖδας corruptum est.

δέξαιτο] praefero εὐξαιτο

p. 60, 15 Melius stabit totus locus hac fere ratione: εἰ δ' ὁσάκις, ἀεὶ δὲ πρὸ τῶν ἐπωνύμων, ἔδης ἂν 'Ἀριστοφῶντα κλοπῆς ἢ προδοσίας', δεινὰ πάσχεις (sive δεινοπαθεῖς) καὶ ὁδύρη πρὸς τοὺς ἀπαντῶντας 'ἐμὲ μισοῦσιν κτλ. Ceterum de hoc loco vide quae infra (p. 380) exposui.

p. 61, 5 ὅς εἰμι — ἀγωνίζεται] οἷος εἰμι καὶ δοκῶ πᾶσι, τοιοῦτος οὗτος εἶναι δοκεῖν ἀγωνίζεται H. Si quid mutandum, ego nihil aliud nisi ὅς deleverim eiusque loco τοιοῦτος quod sequitur posuerim.

11 ante ἐκπέφευγα τὴν ἀρχὴν excidisse videtur huic contrarium ἀφελθῆ (sc. τῆς αἰτίας) vel verbum simile.

13 ἄν τις?

19 αὐτῇ] ταύτῃ

p. 62, 22 οὐδ' αὐτὸ] οὐδαμοῦ cf. 65, 4 οὐκ εἰδώς, ὥς οὐδαμοῦ τὸ ξυψηκίνδυνον ἀρετῇ.

p. 63, 4 εἴη] ἐστὶν cum H. scriberem, si reliqua sana essent. Fortasse εἴη ὥς corruptum est ex ὥσει.

4 δεδράχθαι κακοῦ] δράξασθαι καιροῦ, ut Diodorus Sic. XII, 67 dixit καιροῦ δραξάμενοι?

14 ἀπηρυθριακῶς] ἀπηρυθριακότως?

16 ante εἶναι aliquid excidisse videtur.

22 οὕτως e Parisino recipiendum duco coll. 34, 33 ἀντικρὺς οὕτως.

30 ὅλους in ὅλως cum H. corrigendum.

p. 64, 3 ἀπεκρούσασθε] ἀπεκρούσατε

συμμάχους] σύμμαχοι quod Parisinus habet retinendum recte monet H.

5 ἐκατέρων cum H. in ἐκατέρου mutandum.

p. 65, 22 τὸ κοινόν] τὸ τοῦ κοινοῦ

25 ὁ δὲ ῥήτωρ ἐν τῷ] τῷ δὲ ῥήτορι τὸ H.

p. 66, 6 post οὗτος comma ponendum.

Denique, ut nuper, ita nunc quoque breviter rem ad ius Atticum pertinentem tangam, de qua primum nos certiores faciunt verba Libanii p. 60, 15 sq. quae ita fere scribenda esse supra (p. 379) conieci: εἰ δ' ὁσάκις, ἀεὶ δὲ πρὸ τῶν ἐπωνύμων, ἴδης ἂν Ἀριστοφῶντα κλοπῆς ἢ προδοσίας, δειχὰ πάσχεις (sive δεινοπαθεῖς) καὶ ὁδύρη πρὸς τοὺς ἀπαντῶντας. 'ἐμὲ μισοῦσιν ἅπαντες' — πῶς ἐφ' οἷς ὥς κακοῖς δυσφορεῖς, ὥς ἀγαθῶν δωρεὰς αἰτεῖς; Nihil enim nobis traditum esse de ratione qua γραφή ad cognitionem rei qui domi non deprehensus sit, venerit, testis est gravissimus Schoemannus (de lit. Att. p. 589). Iam quod idem coniecit talem γραφήν publice expositam fuisse, id nunc egregie confirmatur ita ut is fuerit locus frequentissimus, qui rebus gravissimis publicandis inserviret, bases statuarum Eponymorum: in quibus affixos vel expositos esse τοὺς

EMENDATIONES AD LIBANII DECLAMAT. NUPER EDITAS 381

ἀκύνους νόμους iam scimus ex Aeschinis or. c. Ctes. § 39, Demosthenis or. c. Timocr. § 18 et 23, Suida s. v. *Ἐπώνυμοι*, et *τοὺς στρατιωτικοὺς καταλόγους* ex Aristophanis Pac. v. 1183 cum scholio, et *τὰ κηρύγματα* ex eodem ad hunc Aristophanis locum scholio, et propter quas sedisse *τὸν Ἄρχοντα* tradit Suidas s. v. *Ἄρχων*.

Vratislaviae.

RICHARDUS FOERSTER.
